خراسان روزنامه صبح ایران
پنج شنبه ۹ شهریور ۱۳۹۶ . ۹ ذی الحجه ۱۴۳۸ .شماره ۱۹۶۲۳

ترجمه اثر دیگری از چامسکی در ایران

کتاب «در باب آنارشیسم»، اثر «نوام چامسکی» نویسنده و پژوهشگر مشهور آمریکایی، به تازگی توسط رضا اسکندری ترجمه شده است. به گزارش خبر گزاری ایبنا، این کتاب در ۱۹۲ صفحه و توسط «نشر نقد افکار» به زیور طبع آراسته و روانه بازار نشر می شود. چامسکی در این کتاب، به طرح دیدگاه هایش درباره اندیشه سیاسی و آنارشیسم پرداخته است.

مشاوره حقوقی

خوانندگان محترم! در صفحه ۱۰ روزنامه خراسان، پاسخگوی پرسش های حقوقی شما هستیم. شما می توانید پرسش های خود را در تمام زمینه های حقوقی، از طریق پیامک به شماره ۲۰۰۰۹۹۹ ارسال کنید. لطفاً در ابتدای متن پیامک حتما کلمه «حقوقی» را قید فرمایید.

پرسش: حبس ملک به چه معناست و در چه مواردی می توان ملک یک فرد را حبس کرد؟ آیا حبس ملک، با فوت مالک هم تداوم پیدا می کند؟

پاسخ: حبس ملک «اباحه مجانی منافع ملک برای جهتی یا شخصی معین یا عنوانی از عناوین است». به عبارت دیگر، حبس ملک یعنی مالک، منافع ملک خود را به طور مجانی به شخصی دیگر یا به امری خیر اختصاص دهد، در حالی که ملک متعلق به مالک باقی می ماند. حبس ملک می تواند موقت یا دایم باشد. تفاوت حبس ملک با وقف در این است که در وقف، ملک از ملکیت واقف خارج می شود، در حالی که در حبس ملک، ملکیت در اختیار مالک باقی می ماند. تفاوت دیگر در این است که حبس می تواند موقت یا همیشگی باشد، در حالی که وقف دایم است. «حبس»، عقد است؛ بنابراین، برای اعتبار و درستی عقد حبس، باید شرایط اساسی صحت معاملات رعایت شود. قبض نیز از شرایط صحت عقد حبس است: «در حبس، اعم از عمری و غیره، قبض شرط صحت است.» (ماده ۴۷ قانون مدنی) یعنی تا وقتی که حبس کننده ملک خود را در اختیار ذی نفع قرار ندهد، عقد حبس به درستی ایجاد نشده است. همچنین، مال موضوع عقد حبس باید به گونه ای باشد که استفاده از آن موجب اتمام یا مصرف آن نباشد. ماده ۴۶ قانون مدنی بیان می کند: «حق انتفاع ممکن است فقط نسبت به مالی برقرار شود که استفاده از آن با بقای عین ممکن باشد، اعم از این که مال مزبور منقول باشد یا غیر منقول و مشاع باشد یا مفروز.» مثلاً یک تن گندم قابل حبس نیست، چرا که مصرف گندم موجب تمام شدن و از بین رفتن آن می شود؛ اما یک هکتار زمین را می توان حبس کرد، چون کشت و کار در زمین موجب از بین رفتن آن نمی شود. شخصی که ملک برای وی حبس می شود، باید در زمان حبس وجود داشته باشد. مثلاً شخص نمی تواند ملک خود را برای نوه پسری اش حبس کند، در حالی که وی هنوز پسری ندارد. حق حبس در این شرایط از بین می رود: ۱- با از بین رفتن موضوع عقد حبس (مثلاً خانه ای که حبس شده است با زلزله ویران شود.) ۲- در صورتی که برای حبس مدتی معین شده باشد، با تمام شدن مدت آن؛ ۳- در صورتی که برای حبس مدتی معین نشده باشد، با فوت مالک یا رجوع وی از حبس.

شرحی از عرفان و اعمال عرفه

کیست تا کشتی جان را ببرد سوی نجات دست ما را برساند به دعای عرفات

جواد نوائیان رودسری
info@khorasannews.com

درهای آسمان دوباره گشوده می شود و انسان، بار دیگر بر سفره مهمانی مهربانی می نشیند که رحمت واسعه اش، کران تا کران هستی را در برگرفته است؛ عزیزی که بندگانش را دوست می دارد و نعمت هایش را از آن ها دریغ نمی کند، هرچند که در به جا آوردن مراتب بندگی کوتاهی کنند. امروز روز عرفه است؛ روز نیایش. در سرزمین وحی هنگامه ای برپاست؛ زائران از اقصی نقاط جهان آمده اند تا بر دواری مقدس بچرخند و با رفیق اعلی تجدید عهد کنند؛ در منا و عرفات، باران نور می بارد و ما که دوریم از آن مکان روحانی و فضای معنوی، اشک دریغ بر دیده هایمان جاری است و دست نیاز به سوی پروردگاری بلند می کنیم که آشفتگی ما را در میل به کسب رضایتش، دوست دارد. عرفه، یک فرصت است؛ یک مجال، برای آنان که می خواهند از «مضیق حیات» درگذرند و «وسعت مُلک لامکان» را ببینند؛ برای کسانی که از تازیانه مادی گرایی خسته اند و راغب اند به هجرت از عالم «ناسوت» به «لاهوت». عرفه، مشق عشق کردن است، تمرین دوستی با خداست. عرفه، هنگام معرفت است، این که جایگاهت را بشناسی و بدانی که در عالم بیکران، ذره ای ناچیز بیش نیستی؛ این که دریابی غرور و نخوت، نه تنها دردی از تو دوا نخواهد کرد، بلکه دردی بر هزار دردت خواهد افزود. عرفه، بزنگاه ابراز بندگی است؛ نقطه کانونی ذره بین ارادت است که وجود بنده مخلص را می سوزاند و از آلودگی ها پاک می کند. عرفه، یادآور آغاز یک هجرت است؛ هجرتی از فراز کوه عرفات تا دشت تفتیده نینوا؛ هجرتی از زمین تا عرش اعلی.

مناجات عاشقانه خون خدا

مرحوم شیخ عباس قمی، در کتاب شریف «مفاتیح الجنان» به نقل از «بشر» و «بشیر»، فرزندان غالب اسدی، روایت کرده است که در غروب روز عرفه سال ۶۰ (هـ.ق)، هنگامی که زائران خانه خدا در خیمه هایشان مشغول استراحت بودند، امام حسین (ع)، به همراه تعدادی از اهل بیت و دوستدارانشان، از خیمه خارج شدند، در جانب چپ کوه ایستادند، دست ها را به آسمان بلند کردند و به مناجات با پروردگار مشغول شدند. آن چه در کتاب های روایی به عنوان دعای حضرت سیدالشهداء (ع) وارد شده، مربوط به همین زمان و همین روز است. امام (ع) می دانستند که نمی توانند حج را تمام کنند، آگاه بودند که این آخرین باری است که در عرفات، با معبود خود راز و نیاز می کنند. برای دوستداران حسین (ع) و آنان که در دلشان، با شنیدن نام او، شوری عظیم برپا می شود، زمزمه مناجات سالار شهیدان، در آخرین ساعات روز عرفه، باید رنگ و بویی دیگر داشته باشد، آن گاه که می خوانند: **«اَلْحَمْدُ لله الَّذی لَیسَ لِقَضائه دافِعٌ وَ لا لِعَطائه مانِعٌ وَ لا کَصُنْعِه صُنْعُ صانِعٍ وَهُوَ الْجَوادُ الْواسِعُ**؛ ستایش و سپاس مخصوص پروردگاری است که برای حکمتش، برگرداننده ای و برای بخشش او، بازدارنده ای وجود ندارد. کسی نمی تواند آن چه را او خلق کرده، بیافریند که او، سخاوتمندی و وسعت بخش است.»

«لَمْ تَرْضَ لی یا الٰهی نعْمَةً دُونَ اُخری وَرَزَقْتَنی مِنْ اَنواعِ الْمَعاشِ وَصُنُوفِ الرِّیاشِ بِمَنِّکَ الْعَظیمِ الاَعْظَمِ عَلَیَّ وَاِحْسانِکَ الْقَدیمِ اِلَیَّ حَتّی اِذا اَتْمَمْتَ عَلَیَّ جَمیعَ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنّی کُلَّ النِّقَمِ لَمْ یَمْنَعْکَ جَهْلی وَجُرْاَتی عَلَیْکَ اَنْ دَلَلْتَنی اِلی ما یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ وَوَفَّقْتَنی لِما یُزْلِفُنی لَدَیْکَ؛ ای پروردگار مهربان من! تو برایم نعمتی را بدون نعمت دیگر نخواستی و روزی ات در قالب انواع وسایل زندگی و اقسام مختلف بهره ها، نصیب من شد و این مهربانی و مرحمت، به واسطه لطف و بخشندگی قدیم و دیرینه ات بر این بنده بود؛ تا جایی که همه نعمت ها را به من ارزانی داشتی و آن ها را کامل و بلاها را از من دور کردی؛ با این حال، [این لطف و کرم سخاوتمندانه تو] مرا از نادانی و گستاخی ام نسبت به تو باز نداشت، اما تو، [با وجود نافرمانی ام]، به آن چه مرا به سوی تو هدایت کند، راهنمایی ام کردی و به آن چه این بنده [گنهکار] را مقرب درگاهت می کند، توفیق دادی.»

آن گاه، شوریده سر و پریشان از ناچیزی خیرات و خجلت زده از انبوهی سیّئات، به شیوه مولا و امامشان زمزمه می کنند که:

«مَنْ وَجَدَکَ لَقَدْ خابَ مَنْ رَضِیَ دُونَکَ بَدَلاً وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغی عَنْکَ مُتَحَوِّلاً کَیْفَ یُرْجی سِواکَ وَاَنْتَ ما قَطَعْتَ الاِحْسانَ وَکَیْفَ یُطْلَبُ مِنْ غَیْرِکَ وَاَنْتَ ما بَدَّلْتَ عادَةَ الامْتِنانِ. یا مَنْ اَذاقَ اَحِبّآئَهُ حَلاوَةَ الْمُؤانَسَهِ فَقامُوا بَیْنَ یَدَیْهِ مُتَمَلِّقینَ وَیا مَنْ اَلْبَسَ اَوْلیائَهُ مَلابِسَ هَیْبَتِه فَقامُوا بَیْنَ یَدَیْهِ مُسْتَغْفِرینَ اَنْتَ الذّاکِرُ قَبْلَ الذّاکِرینَ وَاَنْتَ الْبادی بِالاِحْسانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعابِدینَ وَاَنْتَ الْجَوادُ بِالْعَطآءِ قَبْلَ طَلَبِ الطّالِبینَ وَاَنْتَ الْوَهّابُ؛ آن که تو را یافته، چه زیانکار است اگر به غیر تو راضی شود و چه خاسر است کسی که به غیر تو رو کند؛ چگونه می تواند چنین کند؟ حال آن که تو نیکی و احسانت را از او قطع نکرده ای. چگونه از غیر تو می توان چیزی خواست، با آن که تو شیوه عطا و بخششت را تغییر نداده ای؟ ای کسی که به دوستدارانت، شیرینی همدمی خود را چشاندی و آن ها [از شوق وصال] به بندگی و عرض ارادت به تو برخاستند؛ ای پروردگاری که به قامت اولیای خود، لباس هیبت و بزرگی پوشانیدی و آن ها در مقابل، به طلب آمرزش از تو برخاستند. تو آن خدایی هستی که [بندگان] را یاد کنی، پیش از آن که تو را یاد کنند و احسان و نیکی خود را نصیب پرستندگانت می کنی، پیش از آن که به سوی تو توجه کنند؛ تو آن بخشنده ای که پیش از آن که طالبان چیزی از تو طلب کنند، آن را می بخشی و تویی [آن یکتا پروردگار] پُربخشش.»

اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَقْرَبُ مَنْ دُعِیَ وَاَسْرَعُ مَنْ اَجابَ وَاَکْرَمُ مَنْ عَفی وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطی وَاَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ یا رَحْمنَ الدُّنْیا وَالاخِرَةِ وَرَحیمَهُما لَیسَ کَمِثْلِکَ مَسْئُولٌ وَلا سِواکَ مَاْمُولٌ دَعَوْتُکَ فَاَجَبْتَنی وَسَئَلْتُکَ فَاَعْطَیتَنی وَرَغِبْتُ اِلَیکَ فَرَحِمْتَنی وَوَثِقْتُ بِکَ فَنَجَّیتَنی وَفَزِعْتُ اِلَیکَ فَکَفَیتَنی اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَنَبیکَ وَعَلی الِهِ الطَّیبینَ الطّاهِرینَ اَجْمَعینَ وَتَمِّمْ لَنا نَعْمآئَکَ وَهَنِّئْنا عَطآئَکَ وَاکْتُبْنا لَکَ شاکِرینَ وَلاِلاَّئِکَ ذاکِرینَ آمینَ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ؛ پروردگارا! تو نزدیک ترین کسی هستی که او را می خوانند و از هر کسی زودتر دعای بندگانت را اجابت می کنی؛ در گذشت و بخشش، از همه بزرگوارتری و عطایت از همه وسیع تر است؛ [تو همانی که] در اجابت درخواست، از همه شنواتری. ای بخشاینده و مهربانِ دو جهان! به راستی که برای درخواست کنندگان، مثل و مانند تو اجابت کننده ای وجود ندارد و جز تو آرزو شده ای نیست که خواندمت و اجابتم کردی، درخواست کردم و عطا کردی، به درگاهت مایل شدم و تو با مهربانی و لطف، نوازشم کردی، به تو اعتماد کردم و نجاتم دادی، به درگاهت نالیدم و کفایتم کردی؛ پس خدای من! بر محمد و خاندان پاک او درود فرست و نعمت هایت را بر ما کامل کن، عطایت را بر ما گوارا گردان و ما را در زمره شکرگزاران و یادآوری کنندگان نعماتت قرار بده، آمین، یارب العالمین.»

اعمال روز عرفه

درباره اعمال روز عرفه، روایات متعددی از ائمه معصومین (ع) نقل شده است که بر اساس آن ها، مهم ترین اعمال این روز، از این قرارند: ۱- غسل کردن ۲- زیارت امام حسین (ع) ۳- به جا آوردن دو رکعت نماز، بعد از نماز عصر و قبل از قرائت دعای مشهور روز عرفه. طبق مندرجات کتاب شریف «مفاتیح الجنان»، بهتر است این دعا را در فضایی بدون سقف (زیر آسمان) قرائت و پس از آن، ضمن اعتراف به گناهانمان نزد پروردگار، از او طلب بخشش و عفو کنیم. مرحوم محدث قمی درباره کیفیت به جا آوردن این نماز، در «مفاتیح الجنان» می نویسد: «نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو به جا آورد و چون فارغ شود، دو رکعت نماز بخواند و در رکعت اول، بعد از [سوره] حمد، [سوره] توحید (قُل هو ا... احد) و در [رکعت] دوم، بعد از [قرائت سوره] حمد، قل یا ایها الکافرون (سوره کافرون) بخواند.» محدث قمی، پس از بیان چگونگی به جا آوردن دو رکعت نماز، می افزاید: «بعد از آن چهار رکعت نماز گزارد، در هر رکعت، بعد از [قرائت سوره] حمد، پنجاه مرتبه سوره توحید بخواند.» ۴- روزه گرفتن که مرحوم شیخ عباس قمی به نقل از کفعمی در «مفاتیح الجنان» می نویسد: «مستحب است روزه روز عرفه برای کسی که ضعف پیدا نکند از دعا خواندن.» ۵- ذکر تسبیحات روایت شده از رسول خدا (ص) به ترتیبی که مرحوم قمی در «مفاتیح الجنان» آورده است. این تسبیحات با دعای «سُبحانَ الَّذی فِی السَّماءِ عَرشُهُ...» آغاز می شود، ۶- قرائت صلوات «اللّهُمَّ یا اَجوَدَ مَن أعطی و...» که از امام صادق (ع) نقل شده و محدث قمی آن را در کتاب شریف «مفاتیح الجنان» آورده است. ۷- قرائت دعای «اُم داود» که در ایام اعتکاف ماه رجب نیز آن را قرائت می کنند. ۸- قرائت دعای حضرت سیدالشهداء (ع) که از مهم ترین و تأثیرگذارترین اعمال روز عرفه و زمان قرائت آن، عصر این روز پربرکت است.

گزارش

شرکت ۷ هزار نفر در جشنواره های کتاب خوانی

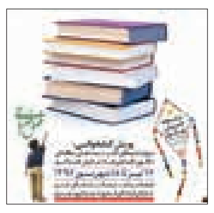

دبیر دومین پویش کتاب خوانی تابستانی، چهارمین جشنواره تولید کتاب های صوتی و ششمین جشنواره مجازی کتاب خوانی، از استقبال بیش از هفت هزار نفر از این جشنواره ها خبر داد. به گزارش خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا)، حسن آذری گفت: پویش کتاب خوانی تابستانی، با این که برنامه بسیار خوبی است، با چیزی که باید باشد، فاصله دارد. سال گذشته، اولین دوره از پویش کتاب خوانی تابستانی با حضور رئیس سازمان فرهنگی هنری، در فرهنگ سرای رسانه برگزار شد. وی با اشاره به این موضوع که بخش اصلی پویش کتاب خوانی تابستانی، بخش مسابقه است، گفت: در این بخش، کودکان و نوجوانان عضو کتابخانه های سازمان فرهنگی هنری، باید شش کتاب امانت بگیرند، بخوانند و خلاصه آن را بنویسند و به صورت اینترنتی به دبیرخانه جشنواره بفرستند. کودکان و نوجوانان ۴ تا ۱۵ سال، در این مسابقه شرکت می کنند و روال کار، برای کودکانی که سواد خواندن و نوشتن ندارند، به این شکل است که والدین کتاب را می خوانند و کودک برداشتش از کتاب را نقاشی می کند و آن نقاشی را برای ما می فرستد. آذری تأکید کرد: بچه ها در انتخاب کتاب ها محدودیتی ندارند و می توانند از همه ظرفیت کتابخانه های سازمان فرهنگی هنری بهره ببرند. تاکنون، سه هزار و ۴۰۰ کودک و نوجوان ثبت نام کرده اند و هزار و ۱۲۹ کتاب خلاصه نویسی شده است. وی درباره جشنواره تولید کتاب های صوتی گفت: در این جشنواره، کتاب ها توسط شهروندان به فایل صوتی تبدیل می شود تا نابینایان و کودکان بتوانند از آن استفاده کنند. از آن جا که هزینه تولید کتاب با خط بریل بالاست، این اقدام می تواند به افزایش عناوین کتاب های مورد استفاده نابینایان کمک کند. آذری درباره شیوه انتخاب کتاب ها نیز تصریح کرد: ۷۰۰ عنوان کتاب را در موضوعات گوناگون، در سایت جشنواره معرفی کرده ایم. در انتخاب کتاب ها از مشاوره های علمی استفاده شده است. همچنین، خود شرکت کنندگان هم می توانند کتاب مد نظرشان را پیشنهاد کنند تا دبیرخانه جشنواره آن را تأیید کند. دبیر جشنواره تولید کتاب های صوتی افزود: یکی از اهداف جشنواره، شناسایی صداهای خوب و استعدادهای جوان در عرصه صداست. نفرات برتر دوره دوم جشنواره، به دنیای صدا معرفی شدند و دو نفرشان به صورت حرفه ای، کار دوبله فیلم و پویانمایی را انجام خواهند داد. این جشنواره از ۱۵ اردیبهشت ماه آغاز شده است و تا ۳۰ آذر ماه ادامه دارد.

نگاهی متفاوت و طنز به اخبار کشور در ستون رادیو الآن
هر روز در صفحه «همشهری سلام»

ماجراهای شیرین و پندآموز در ستون حکایت
هر روز در صفحه «همشهری سلام»